

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٩﴾

اعلامیه مطبوعاتی

رژیم مصر، پناهندگان سودانی را با همدستی حکومت سودان، رسانه‌هایش و مزدوران سیاسی خوار و ذلیل می‌سازد
(ترجمه)

در این روزها، مقامات مصر دست به تعقیب‌ها و بازداشت‌های انتقام‌جویانه علیه مردم سودان زده‌اند؛ مردمی که از آتش جنگ خانمان‌سوز جاری در سودان، با ترس و هراس، به مصر پناه آورده‌اند. فضای خوف و وحشت بر سودانیان مقیم قاهره و اسکندریه سایه افکنده است؛ آن هم در حالی که حکومت سودان و سفارت آن در قاهره، نه تنها خاموش مانده‌اند؛ بلکه این سکوت بوی تبنانی می‌دهد!

بدر از همه این‌که کسانی را که به بهانه «نقض اقامت» بازداشت می‌کنند، در زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها، در شرایطی بسیار سرد و غیرانسانی می‌افکنند؛ بی‌آن‌که زن بودن، کودک بودن، کهن‌سالی یا ابتلا به بیماری‌های مزمن برایشان کوچک‌ترین ارزشی داشته باشد. این افراد روزها و گاه ماه‌ها در بازداشت می‌مانند. حتی دارندگان اقامت معتبر نیز از بازداشت در امان نیستند و چه‌بسا تنها در صورت پرداخت رشوه آزاد شوند!

اما کارت‌های زرد و سفید نیز نزد مقامات مصر هیچ اعتباری ندارد؛ بسیاری از کسانی که به‌گونه‌ای تحقیرآمیز اخراج شده‌اند، در نزد کمیساریای عالی پناهندگان ثبت بوده‌اند؛ نه ثبت‌نام و نه کارت‌هایی که در دست داشته‌اند، مانع بدرفتاری و اخراج اجباری آنان شده است.

آنچه رژیم مصر انجام می‌دهد، از او بعید نیست؛ چرا که این رژیم اساساً جز سرکوب و تحقیر چیز دیگری را نمی‌شناسد، حتی در قبال برادران مصری‌ما. اما شگفت‌آور و تأسفبار، سکوت مشکوک حکومت سودان و بی‌حرکی آن—همراه با سفارتش در قاهره—در دفاع از شهروندان خویش و تأمین امنیت آنان در برابر ترس، تحقیر و اهانت است؛ تا جایی که حال مردم سودان، حال کسی شده که از گرمای سوزان به آتش پناه می‌برد!

همه این‌ها در سایه سکوت رسانه‌های رخ می‌دهد؛ به‌ویژه رسانه‌های رسمی دولتی و ستون‌نویسانی که از گفتن حق و یاری برادران‌شان لب فروبسته‌اند؛ یا از بیم اقامت در قاهره، یا برای جلب رضایت رژیم و هم‌سویی با موضع رسمی حکومت. همچنان احزاب سیاسی سودان نیز خاموش مانده‌اند و صدایی از آنان در برابر این رفتار تحقیرآمیز مقامات مصر نسبت به مردم ما شنیده نمی‌شود؛ در حالی که پرونده سودان در دست رژیم مصر و به نفع امریکا اداره می‌شود و فضای سیاسی و رسانه‌ای چنان رام شده که در امنیت کامل، مردم سودان مورد ستم قرار گیرند.

آنچه امروز در مصر بر مردم سودان می‌گذرد، هرگز رخ نمی‌داد اگر امت اسلامی خلافتی می‌داشت که مسلمانان را گرد هم آورد و میان مردم مصر و سودان و دیگر سرزمین‌ها جدایی نیندازد. در اصل، مصر و سودان در سایه دولت اسلام یک پیکر واحد بوده‌اند؛ اما در چارچوب این دولت‌چه‌های وظیفه‌ای—ساخته کافر استعمارگر—چنین می‌شود که می‌بینیم: با مسلمانان سودانی چنان رفتار می‌شود که گویی در مصر بیگانه‌اند و با مردم مصر چنان که گویی در سودان بیگانه‌اند. این نه شبیه اسلام است و نه شایسته مسلمانان. ما در انصار رضی‌الله‌عنهم الگوی روشنی داریم؛ آنان که رسول الله صلی الله علیه وسلم را یاری کردند، عالی‌ترین نمونه‌های ایثار را در حق برادران مهاجر خود به نمایش گذاشتند: خانه‌ها و اموال‌شان را با آنان تقسیم کردند و با آغوش باز استقبال نمودند؛ تا آن‌جا که الله سبحانه‌وتعالی آنان را ستود و فرمود:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مِمَّا هَاجَرُوا إِلَيْهِمْ وَلَا يُجْزَوْنَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الحشر: 9]

ترجمه: آنانی که پیش از آمدن مهاجران خانه و کاشانه (آئین اسلام) را آماده کردند و ایمان را (در دل خود استوار داشتند) کسانی را دوست می‌دارند که به پیش ایشان مهاجرت کرده‌اند و در درون احساس و رغبت نیازی نمی‌کنند به چیزهایی که به مهاجران داده شده است و ایشان را بر خود ترجیح می‌دهند؛ هرچند که خود سخت نیازمند باشند. کسانی که از بخل نفس خود نگاه‌داري و مصون و محفوظ گردند، ایشان قطعاً رستگارانند.

امروز، بیش از هر زمان دیگر، به خلافت راشده دوم بر منهج نبوت نیازمندیم؛ خلافتی که پیوند امت، عزت و کرامت آن را بازگرداند.

پس ای سودان! به‌پا خیزید برای رهایی از رژیم‌های ستم و طغیان و همراه ما در حزب‌التحریر برای برپایی خلافت راشده بر منهج نبوت تلاش کنید تا نصرت، تمکین، امنیت و—بالاتر از همه—رضایت الهی نصیب‌مان گردد.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ) [الأنفال: 24]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید و دستور پیامبرش را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی، معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد، و بدانید که او سبحانه و تعالی میان انسان و دل او جدائی می اندازد (ومی‌تواند انسان را از رسیدن به خواسته‌ها و آرزوهای دل باز دارد و او را بمیراند و نگذارد عمر طولانی داشته باشد که مهمترین آرزوی دل هر انسانی است) و بدانید که همگی تان در پیشگاه او (سبحانه و تعالی) گرد آورده می‌شوید (و به حساب و کتاب تان رسیدگی می‌گردد).

دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر – ولایة سودان